

petjades

Projecte AMiC 2020

Benvolgudes i benvolguts,

Enguany, el **projecte AMiC (Art, Mestres i Creació)** compleix la seva **6a edició** i, amb aquesta publicació d'enguany, ja és el 3r any que podem mostrar en format revista les activitats dutes a terme.

Tot i així, a diferència d'altres anys, no només ha suposat un curs ple d'experiències i iniciatives engrescadores i creatives d'infants, mestres i educadores, sinó que, com sabeu, aquest 2020 ha estat un any també ple de complicacions arrel de la Covid19. Una pandèmia mundial que ha entrat com un Tsunami salvatge en les nostres vides i escoles.

Quan varem triar la temàtica d'enguany, sobre les **"petjades"**, volíem obrir la reflexió dels infants i joves participants sobre les petjades que ens deixa la vida, la petjada mediambiental, la petjada que deixen els animals o les plantes i, evidentment, les petjades que ens han deixat, ens deixen i ens deixaran les i els artistes d'arreu en la nostra manera de pensar, de fer, i de veure el món cada cop amb una mirada més creativa i crítica. I déu-n'hi-do amb quina petjada (enorme petjada!) ens hem acabat trobant finalment el 2020!

Podeu imaginar doncs, que una part de les propostes han quedat a mig desenvolupar. Donat que varem haver de tancar-nos a les nostres cases respectives i deixar de tenir aquella vida quotidiana, aquelles activitats, aquells gestos o relacions, de les què gairebé ja ni apreciàvem per no ser-ne conscients de la seva importància, de com d'especial és cada gest i cada relació en les nostres vides diàries.

Però sabeu què? que de tot s'aprèn, que hem descobert que infants, adults i grans, som resistents, més resistents i resilents, valentes i valents del que ens imaginàvem. I això ens ho han demostrat infants, jovent, mestres i educadores, donant-ho tot per impulsar a la creació artística i la reflexió sobre les petjades... i donant-ho tot també de manera solidària quan ens ha calgut en els moments més difícils! I sí! No varem arribar a fer tot el què varem voler, però ja us diem ara, que la petjada artística i investigadora que ha deixat tot plegat, segurament la recordarem totes i tots plegats per la resta de les nostres vides.

Us animeu a veure què han descobert i creat les i els participants enguany amb el nostre projecte? Endavant!

Voldriem agrair a aquelles persones i institucions que han fet possible, un any més, dur a terme aquest **projecte AMiC** en unes circumstàncies tan difícils com les d'enguany. Volem doncs agrair l'acompanyament des del **Centre de Recursos Pedagògics del Bages**, per tot el suport logístic, a les dissenyadores de **Traçgràfica** que cada any es superen més per fer un disseny visual atractiu i amè de la revista, a l'Ajuntament de Manresa per tot el suport institucional que ens han ofert per impulsar el projecte, al **Grau en Mestre d'Educació Infantil d'UManresa (UViC-UCC)** i **Centre d'Art Contemporani i Sostenibilitat el Forn de la Calç (CACiS)** per tot el suport educatiu i conceptual i la **Taula de les Arts Visuals de la Catalunya Central (TAV-CC)** amb Roser Oduber i Gabriel Lemkow com les ànimes del projecte.

Sumari i Crèdits

Pròleg.....	3
Tallers.....	4
Centre Participants.....	5
Institut Castellet de Sant Vicenç de Castellet.....	6
Escola Collbaix de Sant Joan de Vilatorrada.....	8
Escola Diocesana de Navàs.....	10
Escola La Serreta de Santpedor.....	12
Escola La Salle de Manresa.....	14
Escola L'Espill de Manresa.....	16
Institut Escola Pompeu Fabra d'El Pont de Vilomara.....	18
Institut Manresa Sis de Manresa.....	20
Escola Rellinars de Rellinars.....	22
Escola Sant Josep de Navàs.....	24
Escola Vall de Néspola de Mura.....	26
Escola Valldaura de Manresa.....	28
Escola Vedruna d'Artès.....	30
Institut Cardener de Sant Joan de Vilatorrada.....	32
Centres Oberts.....	34
Biblioteques Veïnals.....	34

Coordinació de: Roser Oduber i Gabriel Lemkow, membres de la Taula de les Arts Visuals de la Catalunya Central (TAV-CC).

Fotografies cedides pels Centres Escolars, Centres Oberts i Biblioteques Veïnals.

Disseny i maquetació: trasgrafica.net

© Programa AMiC 2020

Tallers

[Visita a l'exposició:
"Mares adolescents,
embaràs precoç, abús i
desestructuració
familiar a Hondures"]
Amb Esperança Holgado

El cicle de sessions d'acompanyament va començar amb la visita a l'exposició "Mares adolescents" del fotògraf manresà Oriol Segon. L'autor va comentar la seva obra, el procés de creació i la petjada social i emocional que deixa la contemplació d'aquest reportatge fotogràfic sobre la maternitat d'adolescents a Hondures.

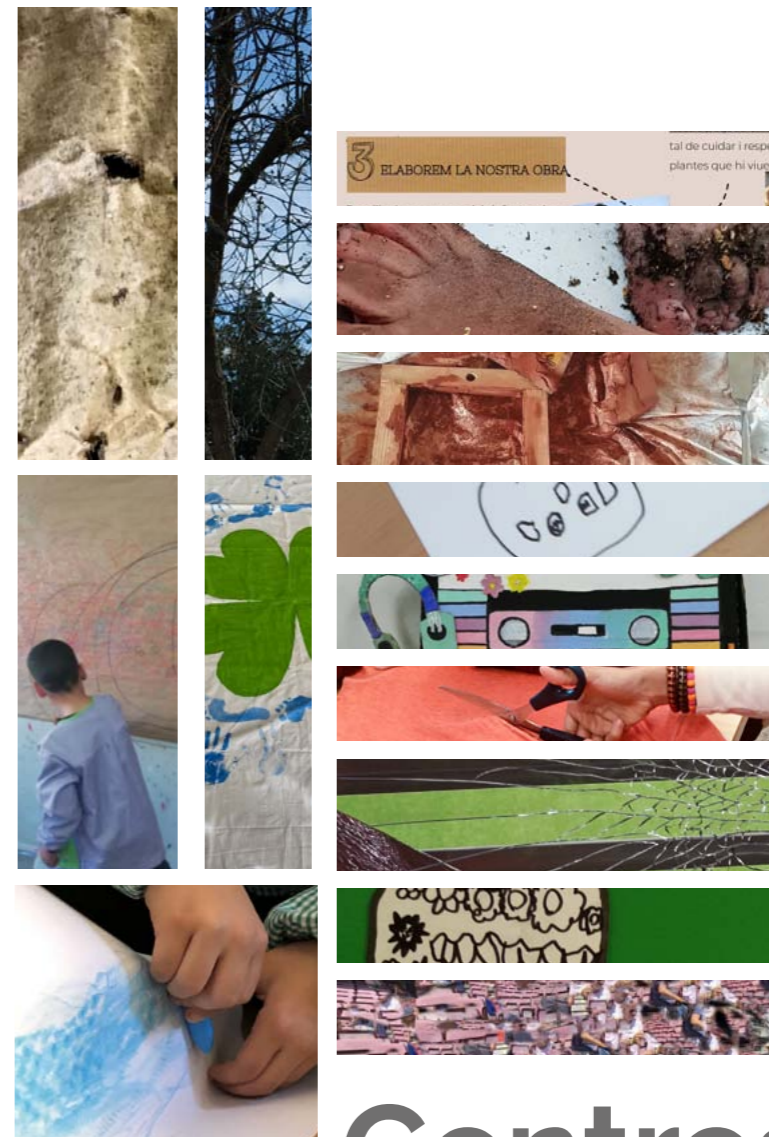

[Taller "Rastres,
taques, rostres i buits:
Enciclopèdia de la
petjada artística"]
Amb Gabriel Lemkow

El passat dijous dia 7 de novembre, va tenir lloc la segona sessió d'acompanyament a càrrec del Gabriel Lemkow. Els participants van gaudir d'una sessió pràctic-teòrica on es va dialogar tot relacionat les petjades amb diferents elements matèrics, tot creant obres sobre la petjada. La petjada i el temps, la petjada humana, la no petjada...

[Taller "Via ianua*
Minorisa"]
Amb Joaquín Cañellas Paolo
i Roser Oduber

L'última sessió d'acompanyament va ser el dissabte 23 de novembre. En Joaquín Cañellas Paolo juntament amb la Roser Oduber van proposar una passejada pel casc antic de Manresa com si fos un museu, tot concentrant la mirada en espais on normalment no es parem a contemplar en clau estètica. Va resultar una experiència contemplativa, sense dibuix, sense foto, sense parlar, una experiència introspectiva que va deixar petjada en tots els participants.

Centres Participants

Petjades

Cursos: Batxillerat Artístic

Responsable: Rosa Maria Perramon Serra

Petjades

Aquest és el primer curs de Batxillerat Artístic a INS Castellet i hem participat en el projecte "petjades" dintre de l'assignatura de Volum. Ens anava molt bé treballar-ho dins d'aquesta assignatura ja que el Volum ens permet treballar en 3D de moltes maneres i amb molts materials diferents.

Ha estat un treball sobre el tema "Petjades", que hem pogut enfocar desde molts punts de vista i d'altra banda també hem estat buscant quina era la tècnica que ens anava més bé per portar a terme el projecte de cada grup i així experimentar diferents tècniques. Hem treballat amb guix. Hem modelat el fang i els motlles de silicona. Hem treballat amb cartró reciclat ensamblant-hi diferents peces, hem treballat la transferència i el treball com a col·lectiu en el que hi han participat diferents classes de l'Institut. També hem treballat el palmell de la mà com a representació de la petjada personal.

La petjada de la maternitat

En aquesta peça, que està inacabada, vam treballar el modelat en fang. Vam fer el motlle de silicona, i el pas següent que havíem de fer era realitzar reproduccions de la figura humana en cera i aquestes figures estarien il·luminades desde l'interior amb un llum led. Aquesta obra significava **la petjada de la maternitat en la dona, en el cos de la dona, com a portadora de llum i també de vida.**

Aquest treball el van realitzar la Nala Bouazza, la Andrea Morales i la Ariadna Lozano.

El confinament ens va enganxar quan estàvem a punt de fer les reproduccions en cera.

La petjada de la música

En aquesta peça l'Helena Lemnai i la Mireia Moncin, van voler treballar **la petjada de la música en les persones.**

Volien mostrar com diferents estils de música ens han marcat, i ens porten a moments inolvidables, de la infantesa, etc. La música ens transporta a moments concrets i ens fa viatjar.

El material utilitzat per a la realització d'aquesta peça ha estat el cartró reciclat.

El palmell de la mà com a representació de la petjada personal

En aquest projecte l'Ainoa Colacios va voler fer un treball en què integrava a individus de diferents edats, com a col·lectiu que forma l'Institut. **Com aquests individus deixen petjada d'alguna manera en el seu pas pel centre,** des dels que fan 1r d'ESO, fins als més grans.

L'Ainoa va anar per diferents classes a buscar col·laboradors per a la realització de la seva obra, creant així una obra en forma de mà gegant que inclou moltes mans petites de diferents colors i que vol representar la diversitat que hi ha en un Centre com l'Institut de Sant Vicenç de Castellet.

En aquest cas la Paula Escalera i la Paula Sánchez, han trobat interessant representar i donar rellevància amb la seva obra a **la primera petjada de l'home a la lluna.** Els materials que han utilitzat han estat, porexpan, escaiola, pasta blanca i cartolina entre d'altres.

La petjada de l'home a la lluna

Cursos: Educació Infantil.P3-P4-P5
Responsable: Anna Sala Perramon

Les nostres petjades a l'escola

Els infants comencen parlant de què és una petjada. Cadascú diu la seva. Els nens i nenes de P5 ho tenen una mica més clar ja que treballen amb una paleontòloga i ja tenen coneixements previs. Els altres no tant. Algú comenta que nosaltres deixem petjades.

Comencem conversa:

A on en deixem?

Com són?

Totes són iguals?

A tot arreu podem deixar petjada?

Els proposo de mirar-nos els peus. Anem calçats. Ens mirem la sola de la sabata. Són totes iguals? Mirem les diferències i les coses que són iguals. Color, dibuixos, mida...

Els proposo pintar-nos la sola de la sabata amb pintura. Alguns no volen, pocs. De cada grup un nen o nena, El respectem. Pintem del color que tenim la sola per tal de no tenir problemes amb la família. Estampem sobre un paper d'embalar. Màgia queden marcades les nostres soles. Els encanta fer aquest treball. Després sortim al sorral del pati i mirem les petjades de terra i fem les nostres.

La següent activitat va ser fer conversa del que havíem fet a la primera sessió i **parlem sobre que les petjades les fem nosaltres, que moltes no es veuen però hi són.** A l'escola n'hi ha moltes però no es veuen, la majoria. Els demano que em diguin a quins llocs de l'escola els agrada anar i perquè. Després cadascú es dibuixa, perquè **ells són els protagonistes de les seves petjades.**

Escola Diocesana

Navàs

Cursos: 3r d'ESO
Responsable: Josep Freixa

Art i territori. Petjades

La veritat és que ho tenim tot en el seus inicis, conceptualment bastant aclarit però ens ha mancat la part pràctica.

La nostra proposta es basava en una sèrie de quadres que expliquen una història, que l'espectador es pugui fer la seva interpretació, la seva pròpia història.

Un altre vessant tractava sobre, **les petjades que nosaltres deixem sobre l'escola o sobre parets de la població.** Petjades sobre l'obra artística a realitzar o les petjades dels elements que hem utilitzat per realitzar la nostra activitat.

Quadre dels residus que generem com a petjades de les nostres actuacions sobre el planeta terra.

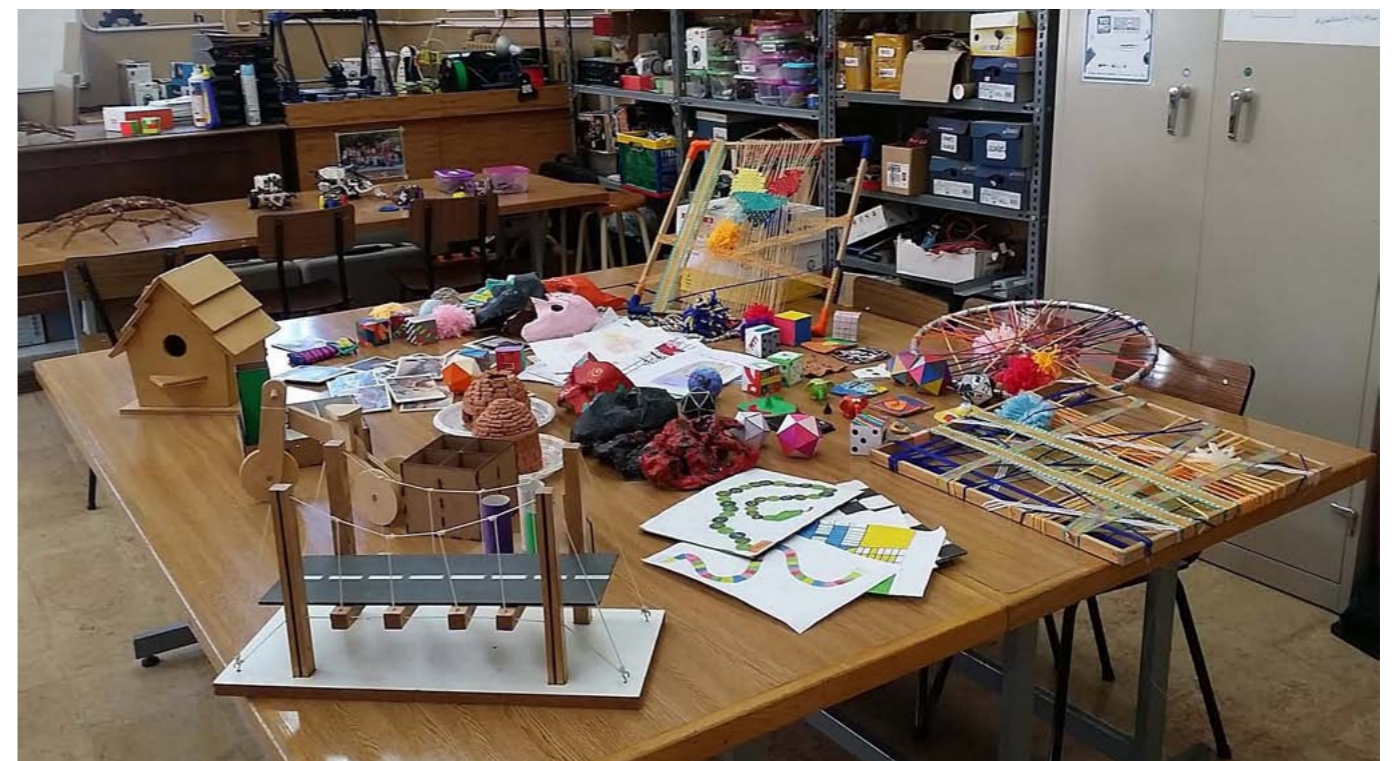
Petjades sobre la història d'una persona, d'una família mitjançant un reportatge fotogràfic.

Hi havia la intenció de deixar un panell on col·locar post-its amb desitjos, opinions, anècdotes, en fi sobre elements de la nostra vida. Ho apuntarien i ho enganxaven els propis participants, els espectadors, de l'exposició, amb la seva pròpia lletra. Petjades sobre els diferents tipus de lletres, etc...

Es proposa deixar un quadern per que cada espectador hi pogués deixar la seva interpretació, la seva història, la seva petjada. Què veus? Què t'imagines en cada imatge? Que fos una exposició interactiva on l'espectador deixa la seva pròpia petjada, empremta.

Petjades de les nostres mans sobre els materials com per exemple el fang, el paper, o sobre les pròpies mans. **Petjades que deixem amb missatges** escrits en una pancarta o reconstrucció d'una barraca de pedra seca com a petjada del passat d'una manera de viure i de treballar el camp.

Algunes de les obres elaborades. Va quedar pendent el muntatge final del conjunt escultòric.

Escola La Serreta

Santpedor

Cursos: De P3 a 6è
Responsables: Tot el claustre

La petjada de la Serreta

Volia començar una revolució,
fer servir l'art per construir el tipus de societat que jo mateixa imaginava
Yayoi Kusama

A La Serreta som conscients de l'emergència climàtica que estem vivint. Sabem que com a habitants d'aquest planeta estem deixant una **PETJADA ECOLÒGICA** molt important, una situació que ens preocupa i que ens esforçem per canviar. Per aquest motiu hem decidit canviar la mirada, transformar-nos ens agents actius i proposar alternatives de millora.

Una petjada mirant al futur

Petjades a l'aiguamoll

Els infants d'Educació Infantil, a partir de visites a l'aiguamoll, coneixem un espai de l'entorn proper, la seva diversitat i ens fem responsables de la seva conservació.

Creixen arbres

Els nens i nenes de Cicle Inicial representem mitjançant la dansa contemporània el creixement d'una planta

Compromís i transformació

Els nens i nenes de Cicle Mitjà hem decidit fixar-nos en allò que no ens agrada i plasmar el canvi que volem fer a través d'imatges i escultures.

Mirant al futur

L'alumnat de Cicle Superior hem dissenyat invents que pretenen buscar solucions a problemes mediambientals actuals.

Què ens hem plantejat a Educació Infantil?

EL PROCÉS

- 1 Partim de l'entorn més proper i conegut per nosaltres: l'aiguamoll.
- 2 Observem els rastres i les petjades que hi trobem i ens proposem no deixar la nostra petjada en aquest espai per tal de cuidar l'ecosistema.
- 3 Enregistrem un vídeo amb les converses dels infants explicant les seves experiències. Tot un treball científic i d'expressió oral.

Cabussets, Ànecs Collverds i Fotges

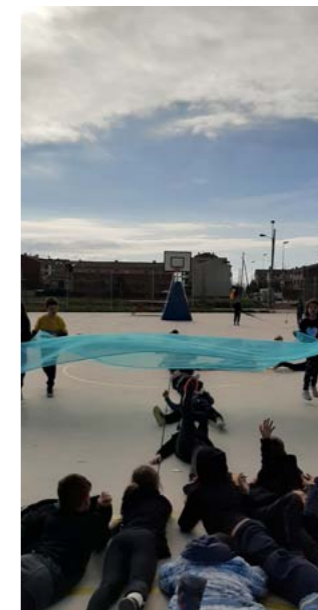

Què ens hem plantejat a Cicle Inicial?

EL PROCÉS

- 1 Volem representar la nostra obra a través de la dansa. Ens familiaritzem mirant vídeos de diferents companyies de dansa contemporània..
- 2 Aprenem com és el desenvolupament de les plantes i busquem com representar-ho amb el cos.
- 3 Partint de músiques contemporànies i amb la importància del treball en equip, comencem a BALLAR. Expressar, il·lustrar i representar la història de la nostra planta.

Mussols i Xoriguers

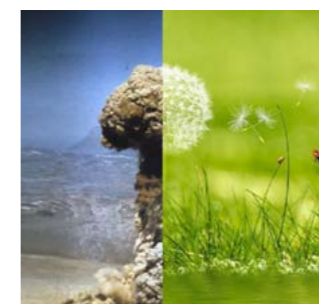
Què ens hem plantejat a Cicle Mitjà?

A partir d'analitzar l'impacte ecològic, ens hem plantejat amb una mirada positiva i transformadora la següent pregunta, què en fem del problema ambiental?

EL PROCÉS

- 1 A partir de l'obra del fotògraf **Ugur Gallen** iniciem una conversa denunciant la situació ambiental actual.
- 2 Quina petjada volem deixar al món? fem croquis, dibuixos, compartim idees i les exposem davant del grup.
- 3 Com podem transmetre les idees d'una forma visual i que l'espectador l'entengui? Treballem de manera cooperativa.

Aligots i Oriols

Què ens hem plantejat a Cicle Superior?

Inspirats en les lluites actuals com la de la **Greta Thunberg**, hem decidit proposar alternatives per a resoldre problemes concrets. No podem només queixar-nos sinó que hem de ser agents actius i tenir clar que tot depèn de nosaltres.

EL PROCÉS

- 1 A partir del projecte 'CISCO Internet Of Things' fem propostes de com podem millorar el nostre entorn utilitzant les noves tecnologies.
- 2 Dissenyem invents que facilitin la vida de les persones i donin resposta a la protecció del medi ambient.
- 3 Entre tots i totes decidim si són adequades.
- 4 Elaborem els invents de forma cooperativa.

Aranyes Tigre i Libèl·lules

[Enllaç al pdf Escola La Serreta](#)

Escola La Salle

Manresa

Cursos: Cicle Inicial
Responsable: Montserrat Falip

Petita Biblioteca de Llibres de Textures, Monotips, gravats i fotografies.

La idea era fer uns àlbums / llibres de pàgines de cartró muntats damunt d'una estructura de cartró que fes de faristol per tal que es pogués mirar, fullejar els treballs lliurement.

Activitats prèvies alumnes de 1r i 2n

Parlem de vocabulari relacionat amb les PETJADES: d'entrada els nens i nenes es fixen més en les físiques, sobretot d'animals. Anem obrint possibilitats i arribem a altres tipus de petjades (emocionals, rastres, meteorològics,...). El tema d'emocions i records ja el treballam sovint a l'escola i sembla que ells i elles estan més motivats per **la part més física, visual, palpable**.

Alumnes de 1r

- Aprofitant un dia de pluja anem a xipollejar per bassals i a deixar rastres al pati.
- Anem a buscar textures pel pati i les marquem amb ceres damunt papers.
- Amb marcs de fotos anem a enquadrar coses del pati de l'escola que ens criden l'atenció: coses boniques, rastres del pas del temps, rastres de coses que no ens agraden...

Retrat amb monotípies: Damunt d'un suport transparent ens resseguim la cara amb pintura, per parelles i en fem una monotípia damunt del paper. L'acabem lliurement.

Alumnes de 2n

Ens ho passem bé creant els nostres segells amb taps de suro i goma eva per fer estampació. Com que veig que aquesta activitat els motiva molt passem a una altra.

Gravat amb plaques de porexpan: Les nenes i nens de 2n han gaudit molt fent els seus propis segells. A partir d'aquí fem una recollida de safates de porexpan tot i que costa perquè cada vegada n'usen menys (petjada ecològica). Per parelles fem planxes per provar com es comporta la pintura, la planxa i el paper. L'efecte mirall ens sorprèn molt, sobretot als que han volgut fer lletres. A partir d'aquí cada alumne vol fer el la seva pròpia. Les estampem.

En general, tot i que sovint costa arrencar, la valoració és positiva i els nens i nenes estaven molt engrescats.

Cursos: Llar, P3, P4 i P5

Responsables: Jèssica Haldon/Susana Solé i Judit Feixó (Llar), Laia Soriano (P3), Raquel Casas (P4), Anna Rubiralta (P5). *Coordinació:* Mireia Vila

Petjades que queden tot i que no es veuen

Fa 40 anys que la nostra escola, L'Espill va començar a fer camí i de ben segur, això ha deixat petjada a tots els nens i nenes que han passat per aquí.

Actualment, aquells qui van ser alumnes en els primers anys, ara són pares i mares de la nostra escola. Així doncs, vam demanar a aquestes famílies que ens vinguessin a veure i ens portessin un dels seus records, representat per un objecte. Volíem conèixer la seva "petjada emocional".

Un cop recollits tots aquests records i vivències en un element físic, en fariem una creació artística final.

La nostra idea era fer com una columna o espiral (simbolitzant el pas del temps). A la base hi hauria una plataforma amb les diferents terres del pati i on tothom qui volgués, podria deixar-hi la seva petjada. Pel que fa a la columna hi posaríem la intervenció creativa que volíem fer amb els objectes que ens havien portat les famílies. També volíem deixar un recull visual de la transformació física de la nostra escola en forma de fotografies. *Per a nosaltres, això és un aspecte molt important, l'escola ha crescut amb la implicació de les famílies, aportant allò que saben fer; des de pintar les baranes, fer uns bancs per al pati o un galliner.*

Vam fer tota una colla d'activitats inicials per tal que els infants entenguessin què eren les petjades.

Vam començar amb les nostres petjades:

Els Asante, nens i nenes de P3, van experimentar amb diferents superfícies i vam descobrir que **els seus animals de la selva, en alguns llocs deixaven petjades** i en altres no.

També vam sortir al pati a **"caçar" amb les càmeres de fotos tot allò que eren petjades** i vam descobrir que n'hi havia de moltes menes: de nens petits, de grans, de cotxets, de rodes, d'ocells, de gat... (Parvularis P3 Asante, P4 Shukriya i P5 Miacpa)

Vam construir camins i invents amb fustetes per deixar petjades de diferents menes (petjades físiques, petjades artístiques, petjades creatives...) (P3, P4 i P5)

En els Ambients, els nens i nenes de parvulari (P3, P4 i P5) vam experimentar amb tots els objectes que tenien a l'abast per descobrir **quina petjada deixaven**.

Vam fer un tour per diferents racons de l'escola per veure les **"petjades d'història que s'hi amaguen"**. (P3, P4 i P5)

Els nens i nenes de P5 Miacpa passejant per l'escola i entorn.

Això havia estat la cuina d'aquesta torre familiar. Ara és la Biblioteca de l'Escola i menjador dels petits.

Aquest és el mur exterior de l'escola i cada mural és la petjada artística que deixen els nens i noies de 6è abans de marxar de l'escola.

Per entrar ja en **"LA PETJADA EMOCIONAL"**, vam rebre les visites de les famílies que van ser primer alumnes i ara en són pares i mares, per descobrir aquesta "petjada emocional" que els ha deixat l'escola. Tots ells ens van deixar una colla d'objectes amb els que havíem de fer una intervenció creativa.

Els objectes que ens han deixat les famílies són:

- **Llapis de colors:** Amb el nom escrit de cada color ja que el pare que els porta és daltònic i ens va explicar de quina manera percep tot l'entorn.
- **Llapis d'escriure:** Li agradava molt escriure contes i participar en els Jocs Florals de l'escola.
- **Cantimplora:** En record de les Colònies i sortides que va "viure" amb l'Espill.
- **Màscara i confeti:** Record de les festes de l'escola.

La Gemma ha estat alumna, i actualment és mare i mestra de l'Espill. Aquí ens ensenya una cantimplora per simbolitzar el seu record de les Colònies i sortides viscudes amb l'escola. (aula de P5 Miacpa)

El Jordi ens explica que és daltònic i ens ensenya unes fotografies per tal que els Asante de P3 ens fem una idea de com veu les coses. Ell ens ha portat els seus llapis de colors, etiquetats amb el nom, que encara guarda. (aula de P3 Asante)

La Mercè guarda molt bons records de les festes que fèiem a l'escola, Sobretot la de Carnestoltes. Avui ens ha portat una màscara que es va fer un any per Carnestoltes i també un sac de confeti. (aula de P4 Shukriya)

Què ens va quedar per fer?

Amb aquests elements que ens van portar les famílies havíem de fer una darrera intervenció artística com a recull final de tot aquest treball de la PETJADA.

La meva petjada

Enguany el nostre centre ha passat de ser una escola a esdevenir un Institut Escola. Això vol dir que tot l'equip de docents de secundària som nous, que l'alumnat és la primera "fornada" d'ESO del Pont, que el projecte educatiu és nou i que fins i tot gran part del mobiliari és nou.

Tota aquesta novetat es tradueix en una escenari ple de situacions diverses i intenses però sobretot ens confronta constantment, tant a docents com a alumnat, al fet que no seguim les petjades dels qui ja han fet abans el camí sinó que **nosaltres som aquesta petjada**.

Així doncs, aquest primer contacte amb el projecte artístic AMiC no podia començar amb una edició més encertada!

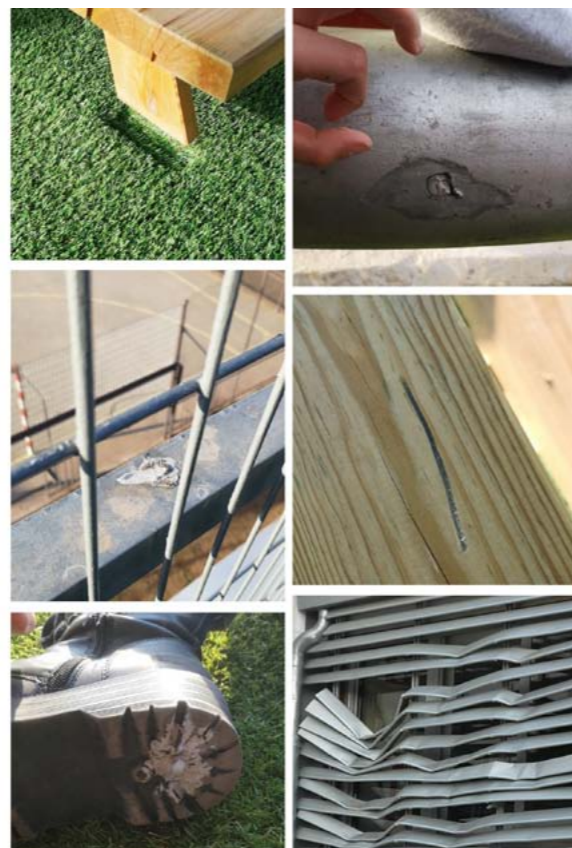
S'ha plantejat aquest projecte d'una manera bastant oberta i amb una gran disposició a repensar-lo i replan-tejar-lo a mesura que s'anés desenvolupant. Ha semblat interessant que fos poc guiat per a deixar a l'alumnat espai suficient per a prendre la iniciativa en la reflexió i el desenvolupament, no només de l'obra física sinó també de la seva conceptualitat.

Aquesta metodologia evidentment s'ha traduït en una varietat de resultats creatius i nivells d'aprofundiment poc homogènia, una mica complicada d'acompanyar i sovint estressant però també ha multiplicat considerablement la motivació de gairebé tot l'alumnat participant, ha permès una inclusió total de la diversitat de l'aula i en conseqüència ha millorat el grau d'implicació.

Presentació del projecte a l'alumnat

Per presentar el projecte vam dedicar una estona a debatre a l'aula sobre les funcions de l'art. A continuació vam baixar al "Pati Tranquil" per a seure en rotllana i intentar formar entre totes i tots una descripció per al concepte de Petjada, així com una llista de petjades concretes.

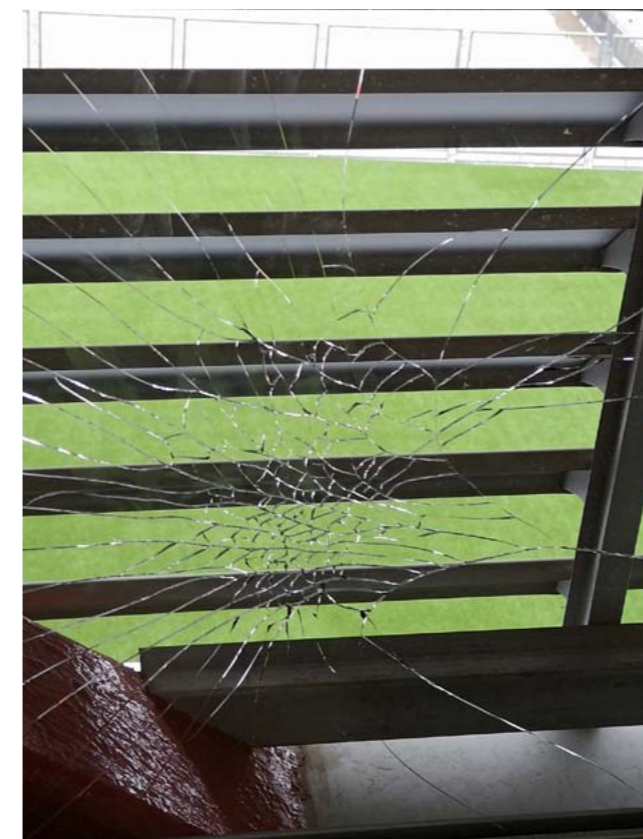
El següent pas va ser convidar a tothom a imaginar quin tipus de petjades podíem trobar en l'espai on érem, buscar-les i enregistrar-les. Curiosament, els dos grups amb qui vam repetir l'experiència van acabar fent la mateixa excursió per veure **les petjades que ells mateixos havien deixat** a la zona d'educació infantil; l'erosió del pati d'infantil i el mural que havien pintat al passadís.

El canvi en la mirada

El primer efecte que van causar les sessions anteriors, **la petjada de la petjada**, va ser adonar-se que de cop tothom trobava petjades de tot tipus i per tot arreu, i en els millors dels casos algú actuava per a deixar o no deixar una empremta en concret.

De cop, el vidre de la finestra trencat després d'aquella situació tan violenta, semblava menys vulgar. Les empremtes del gos que s'havia escolat al pati durant la nit eren ràpidament immortalitzades per una càmera abans no les esborressin les noves petjades menys exòtiques dels companys, i **aquell conill de peluix amb les orelles mossegades de quan eres petit ja no era vell sinó una relíquia...**

Reflexió i introspecció

Després de la sessió de presentació en vam dedicar una altra sencera a recollir, classificar i reflexionar sobre la informació que havíem registrat en la sessió de presentació.

De seguida va sorgir la idea de **la petjada emocional** i van començar converses al voltant de les petjades i cicatrius que cadascú tenia en ell mateix, així com de les que creia haver deixat o voldria deixar de manera conscient en els altres.

Les creacions personals

Finalment, cada alumne s'ha dedicat a fer introspecció i decidir de quina manera volia seguir treballant la petjada, ja fos de manera individual o grupal.

Molts s'han decantat per **la petjada emocional**: La separació dels pares, la mort dels avis, la família, els avantpassats afusellats, l'amistat, l'assetjament, el futbol... La Martina per exemple, ha decidit analitzar allò que menys li agrada d'ella mateixa i seguir-ne el rastre fins a destapar-ne les raons, el Carlos en canvi està agraït de la petjada que li han deixat algunes persones i planeja quina petjada vol regalar a cadascun d'ells.

D'altres han buscat **un punt de trobada entre la petjada emocional i la física**, com l'Ethan que vol convertir la seva gran cicatriu en una línia del temps que expliqui la seva vida, o la Judith a qui li agradaria investigar quina petjada deixa un estat emocional molt concret. D'altres s'han sentit atrets per la petjada més orgànica i física i alguns pocs s'han interessat per fer recerca de diferents **petjades històriques i ambientals**.

Algunes d'aquestes creacions segueixen en desenvolupament, d'altres no han arribat a començar. Ens hem trobat amb un estat d'alarma inesperat al mig del camí però m'atreveixo a dir que tothom n'ha recorregut algunes passes i surt d'aquest projecte una mica diferent de com hi ha entrat.

Gràcies i fins la propera!!

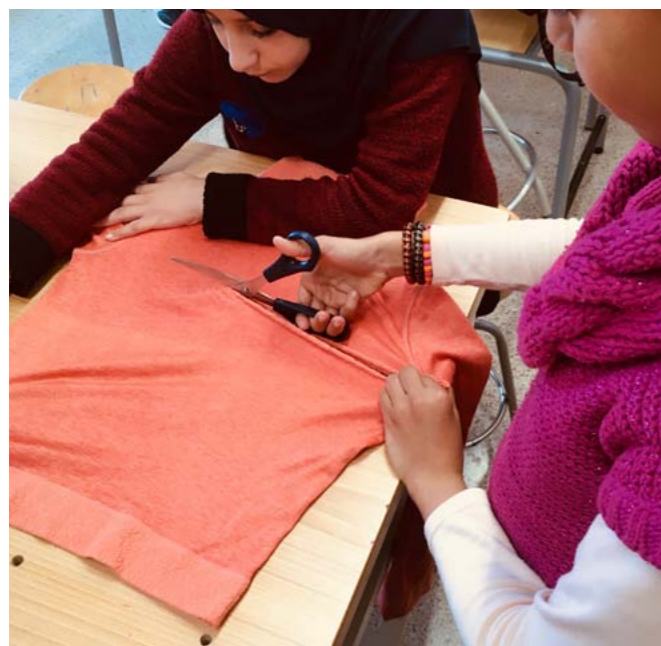
Cursos: 1r i 2n d'ESO

Responsable: Maria Santamaria Casals

Petjada Conscient

Enguany es planteja apropar l'art contemporani al centre a través d'un projecte on l'acció col·lectiva sigui el motor.

Per aquest motiu es convida a l'aprenentatge a través de dues estratègies i competències significatives de l'àmbit artístic, el procés artístic transversal i l'ús social de l'art com a eix de transformació.

Petjada Conscient, nom del projecte, té com a finalitat convidar a la reflexió i autoreflexió i prendre part d'una acció col·lectiva, dins la comunitat educativa, entorn a temes tan actuals i vitals com els recursos del planeta, l'acció de l'ésser humà en aquest planeta o com aquest utilitza i reutilitza els seus recursos. És així com l'acció que es proposa estigui vinculada amb la **reutilització de materials vells i en desús, i ser transformats aconseguint crear una peça de tapis col·lectiva**.

L'espai és un element significatiu d'aquest projecte, doncs s'escull un racó del passadís, on s'hi instal·la un teler de dos metres quadrats, suport necessari per a iniciar l'acció participativa amb la confecció del tapis. Amb l'ajuda del professorat i alumnat es construeix el teler, vinculant altres àmbits al projecte.

Mentrestant, amb l'alumnat que ha participat als tallers d'art s'han estat elaborant materials diversos que acompanyen el teler. Aquests materials pretenen posar claredat de com usar l'espai i la finalitat d'aprenentatge. Doncs, en petits grups, els alumnes han ideat i creat el disseny gràfic d'una guia d'ús de l'espai, un manual per a confeccionar drapet ("trapillo" amb samarretes de segona mà), fabricació de cabdells de drapet, un manual d'opcions per teixir, un fulletó informatiu del projecte, un punt de recollida de samarretes de segona mà, un rètol que encapçala el teler i un article temàtic de reflexió. Doncs a punt de començar els alumnes han fet una crida a tota la comunitat educativa.

L'adolescent inicia la proposta amb una presa de consciència amb una lectura sobre temes entorn a la sostenibilitat, ecologia i consum responsable amb preguntes suggerents com **—quines conseqüències té la roba comprada que porto? deixant una porta oberta a la reflexió entorn al consum de la moda**. La proposta continua i a l'adolescent se'l convida a deixar la seva empremta i identitat a través de la seva acció amb la confecció d'un fragment del tapis, creant el seu propi cabdell de drapet amb material tèxtil reutilitzat i la seva creació lliura teixida.

Esperem que l'acció del projecte la podem dur a terme en un futur proper des de la proximitat, i deixar que el tapis creixi amb l'empremta creativa dels adolescents.

Doncs com l'educació és viva el procés artístic transversal és transformador.

Escola Rellinars

Rellinars

Cursos: Escola Bressol (1 a 3 anys), 2on cicle infantil (3 a 6 anys) i cicle inicial (6 a 8 anys)
Responsable: Vanessa Real i Laura Irigoien, Marta Guzman i Sonia Mancha, i Sandra Gomez

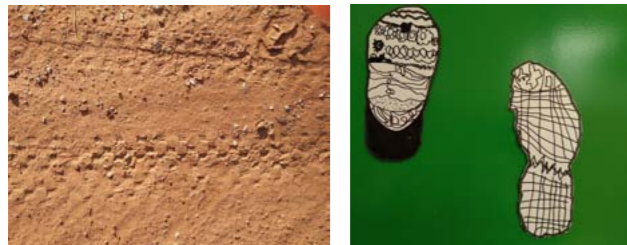
Seguint el fil... deixant petjada

Aquest any participem al projecte 3 aules amb la idea de compartir estones de treball i experiències. Cada classe inicia el projecte treballant la petjada des d'una vessant diferent.

Els més petits (1-3 anys) tornen a **explorar les possibilitats del cos de deixar petjada** als diferents materials.
Els petits (3-6 anys) cosint històries inventades, seguint **el camí imaginari de les petjades trobades**, i jugant amb el llenguatge de les formes poètiques que amaguen les soles de les sabates.
Els més grans (6-8 anys) van descobrir en l'obra de l'Antoni Tàpies **com els artistes deixen petjades (literals i metafòriques)** en les seves obres.

A les sessions conjuntes cada aula comparteix les seves experiències i el seu coneixement sobre la petjada. I de forma conjunta, amb les aportacions de totes i tots, realitzem propostes artístiques.

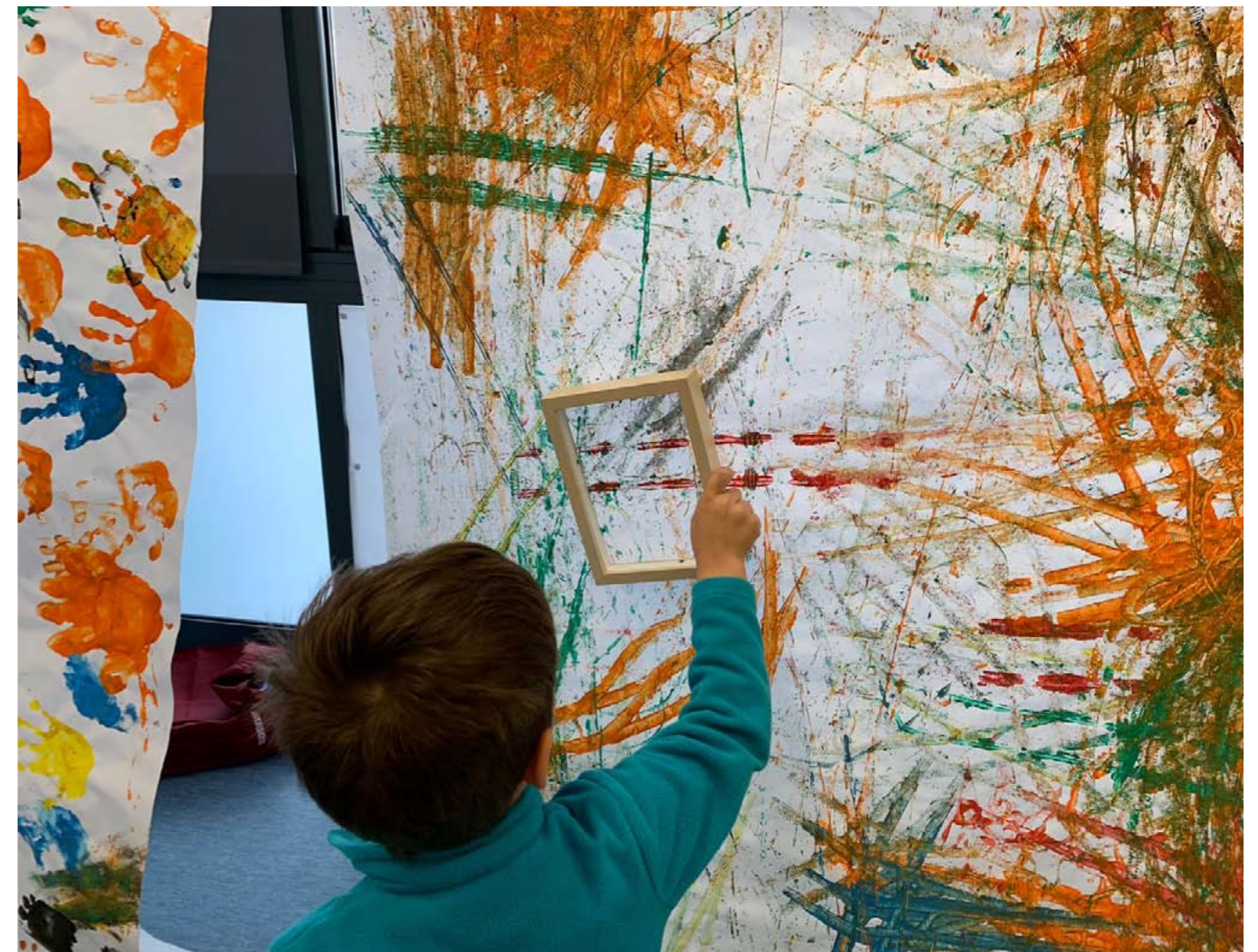
A la primera sessió conjunta, deixem petjades en grans murals amb els materials aportats per cada classe (cotxes i animals de joguina, una sabata, un mitjà, pedres, pals, i com no, les mans i els peus). A una segona sessió, la classe de Petits ens convida a fer volar la imaginació tot buscant les **històries de les petjades als murals**.

I la classe de Mitjans Petits 1 (6-8 anys) ens presenta l'artista Antoni Tàpies i ens convida a realitzar una obra amb els seus materials.

Finalment, realitzem una exposició amb tots els treballs per compartir la feina feta amb la resta de l'escola i les famílies.

I sens dubte, la petjada més gran, la més emocionant, és la de les estones compartides.

Cursos: 5è i 6è de Primària
Responsable: Ester Pérez Saus

Les petjades de Sant Josep

Enguany la proposta realitzada pels nostres companys del projecte AMiC va ser "Petjades". Com els darrers anys, ens van convidar a emprendre amb els nostres alumnes una aventura artística, significativa, experiencial, personal i com sempre molt enriquidora tant per alumnes com per mestres.

"Petjades". Tan sols els alumnes van sentir aquesta paraula, la seva imaginació va començar a brotar. En primer lloc, vam estar discutint sobre què era una petjada. No van tardar gaire a deixar la idea de petjada convencional enrere per començar a discutir sobre unes altres petjades. Unes que no es veuen a simple vista, unes que portem tots i totes i ben diferents.

A partir d'aquí vam realitzar un **treball d'introspecció per descobrir quines petjades duem nosaltres a dins.** Algunes quan les vam descobrir feien mal, altres eren agradables, altres ens feien riure, altres ens portaven a altres llocs i ens feien reviure records...

Ens vam adonar que totes eren molt diferents però que hi havia una petjada que tots els d'aquella sala portàvem, compartíem i recordàvem sempre, **la petjada de la nostra escola, la petjada del Sant Josep de Navàs.**

Una de les activitats que vam poder realitzar va ser arrel de l'exposició **Jardins de Llum 2020.** Per l'exposició, els alumnes van fer la seva primera obra artística partint de la idea "Petjades". Vam gaudir molt realitzant aquella activitat. Els alumnes es van mostrar molt implicats i perfeccionistes a l'hora de realitzar el treball i el resultat va ser fantàstic.

Aquesta activitat ens va servir per inspirar-nos per la nostra creació final. La idea dels nens i nenes era realitzar **una petjada gegant.** Dins d'aquesta, cada un d'ells tindria un racó on expressaria les seves petjades personals d'una manera simbòlica: peluix, clip d'àudio, fotos, etc.

La idea final ens portava a comprendre que tots tenim petjades diferents però tots formem part d'una petjada gegant que ens uneix a tots.

Ben segur que els alumnes del Sant Josep Navàs van poder comprendre i compartir el missatge i que gràcies a les nostres petjades avui som el què som.

Escola Vall de Néspola

Mura

Cursos: De 3r a 6è de Primària

Responsables: Pilar Gutiérrez, Eva De las Heras i Gisella Felipe

Petjades de la nostra riera

«Mantingues el teu amor cap a la naturalesa, perquè és la veritable forma d'entendre l'art.» Van Gogh

La nostra proposta de treball al iniciar el projecte "Petjades" va ser plantejar als infants què significava per ells la paraula petjada, i així, vam anar construint una conversa i reflexió a partir del seu saber i sentir, d'exemples, de situacions viscudes, d'experimentar i investigar entorn les petjades: com es formen, qui o què les fa, quant duren, quines petjades veiem a la natura...

Quan els vam plantejar quina línia de treball volíem explorar, va sorgir la nostra riera com a eix vertebrador:

I si explorem quina petjada deixa la nostra riera de forma natural?

I quina petjada deixa en la nostra riera el turisme i els residus que generem els veïns?

A partir d'aquestes dues preguntes vam decidir fer dues accions, que derivarien en diferents produccions artístiques dins el llenguatge audiovisual contemporani:

1 Posem un llençol blanc a la riera durant un temps i veiem **quin rastre, quina petjada natural**, deixava l'aigua, la pluja, el vent, el sol, la sorra i roques, els animals... Després de més de dos mesos, el 15 de maig dues mestres retirem la tela de la riera.

2 Recollim la brossa que trobem durant els dies d'escola al bosc, quan anem a explorar l'entorn de la riera i els diferents residus. Cal afegir que, de forma espontània, abans d'endinsar-nos en el projecte projecte AMiC, ja havia sorgit l'acció de cuidar de la nostra riera recollint la brossa que trobàvem durant les sortides al bosc. A l'escola tenim dues caixes plenes de deixalla que hem tret de la riera. **La idea era fer una composició de forma col·lectiva sobre una malla de galliner amb totes les deixalles trobades.**

I com passa amb allò que impacta dins nostre, la proposta que vam fer a l'escola pel **Dia de la Dona** va tenir una font d'inspiració en la empremta que aquest projecte sobre les petjades havia obert en la nostra mirada, creant des del "pinzell viu", un pinzell que va deixar rastre a través de peus, mans, paraules... I que va deixar **un missatge durable en el cos emocional i en el llençol col·lectiu del que tots en van guardar un fragment per obrir camins cap al record.**

Hem hagut de posar uns punts suspensius al nostre projecte per les excepcionals circumstàncies que estem vivint a tot el món. I possiblement haguéssim posat el final amb tres punts seguits, doncs és un projecte que segueix, un projecte de llarg trajecte, al llarg i ample de cada dia, de cada infant, de cada objectiu de vida. El tancament ha estat, doncs, el de la natura intervenint en sí mateixa, continuant el seu camí amb una petjada fins i tot més ampla i més bella, sense la de totes les persones que hem deixat d'imprimir el nostre pas en ella, en aquest temps en que la natura ha estat plenament desconfinada. Sens dubte que el seu tancament artístic és inigualable...

Cursos: Comunitat de petits (P3-P4-P5)

Responsables: Isabel López, Aina Urizal, Clara Escudé

Un gegant amb 19- Corones

Aquest projecte és **una petjada de la nostra cultura popular, una petjada invisible i gegant** que ens ha permès connectar i vincular-nos a altres persones, traslladant la cultura a l'escola. A la nostra escola hi conviuen diferents cultures, fet que hem aprofitat per connectar-les amb un objectiu comú, la creació d'un gegant. Una figura que dóna identitat com a comunitat i aporta un sentiment de pertinença.

El punt de partida d'aquest projecte té lloc al pati de l'escola, quan un infant va observar una petjada a la sorra mig glaçada i va exclamar: - Aquesta petjada segur que és d'un gegant, perquè és molt gran!

Aquesta observació va arribar fins a l'aula en forma de conversa, on els nens i nenes imaginaven i anaven donant forma al futur gegant. A l'ambient d'art vam crear espais amb diferents materials i propostes, oferint d'aquesta manera la possibilitat de donar continuïtat a aquest interès que va acabar captivant a la resta.

Després d'estampar les seves mans i peus, els nens i nenes van crear els seus propis gegants. Després de diverses sessions parlant sobre els gegants, d'endinsar-nos en les cançons i danses tradicionals que formen part de les festes populars on aquests hi participen, d'oferir espais de conversa, d'intercanviar idees i opinions, **finalment, vam decidir construir entre tots un gegant per l'escola. Vam pensar i imaginar com el volíem, entre tots li vam anar donant forma i d'un esbós inicial**, va sorgir la idea de fer una formiga amb el cap molt gran, de color vermell, amb dues antenes i un vestit ben llarg per fer-lo volar al ballar. La forma que van escollir és semblant al logotip de l'escola, un personatge molt estimat, un simbolisme que dóna identitat.

Tot pensant com fer l'estructura, en una de les converses, un infant va proposar trobar el/la nen/a més baix/a i el/la més alt/a. Ens havíem proposat que tothom pogués entrar dins del gegant i portar-lo, fent una finestreta suficientment gran perquè un cop a dins tothom hi pogués veure a través d'ella. Necessitàvem aquestes mides per aconseguir-ho! Vàrem trobar un vestit. **Un vestit fet gràcies a la gran resposta que varen tenir les famílies quan se'ls hi va demanar que ens fessin arribar retalls de teles pròpies i representatives de les seves diferents cultures, deixant d'aquesta manera una petjada familiar i cultural.**

Potser, el nostre gegant mai arribarà a tenir cos, ni faccions definides, li quedarà el vestit a mig fer, es quedarà sense nom i sense poder ballar mai en una de les festes de l'escola, però el que podem assegurar i no oblidarem mai és que el nostre gegant té 19 corones.

La bellesa del color de la pell

Cursos: 1r, 2n, 3r i 4t · Responsables: Clara Escudé, Aina Urizal, Isabel Lòpez

Tots som diferents i visualment la petjada de la nostra diferència la trobem al color de la pell. El color de la nostra pell és la petjada familiar que els nostres avantpassats ens deixen. I tots tenim un color de pell diferent. En la diferència està la riquesa.

Això han descobert els nens i nenes de primària quan les mestres d'art els hi hem presentat a l'artista **Angèlica Dass** i el seu projecte artístic **HUMANAE**. Aquest projecte artístic (<https://www.angelicadass.com>) va començar amb la idea d'aquesta fotografia de demostrar que no existeixen les races humanes, que tots i totes tenim el color de la pell diferent i formem part de la humanitat. Per demostrar-ho va fer fotografies a persones de tots els continents en color, va agafar un píxel de la part del nas de la persona, va tenyir el fons de la fotografia del color del píxel i en va buscar la numeració a la paleta internacional Pantone. Va descobrir que no hi ha dues persones iguals.

Quan vam presentar l'artista als nens i nenes hi havia comentaris de tots tipus i va sortir una proposta de buscar, a partir dels tres colors bàsics (aplicant la teoria del color), el color de la pell. **Vam procedir a la cerca del color de pell de cadascú. Una nena de tercer de primària deia que li havia agradat molt buscar el seu color de la pell personal ja que era només seu.** Un cop teníem l'aproximació al color de la nostra pell es van fer un autoretrat i es pintaven amb aquesta pintura que la guardaven en un pot de vidre tapat i amb el seu nom. Va ser especial que cadascú tingués la seva. Això els feia viure que eren únics i ningú com ells tenia el seu mateix color. **Amb els grans vam anar més enllà i vam poder reflexionar sobre la petjada familiar** que suposa el color de la nostra pell i finalment ells mateixos van arribar a la conclusió que no hi ha colors millors ni pitjors i que el color carn no sempre ha de ser el color salmó.

La sorpresa va arribar quan una mestra va publicar a instagram una imatge del mural que vam penjar a l'escola amb els autoretrats dels nens i nenes i que portava per títol **LA BELLESA DEL COLOR DE LA PELL**, en aquest post d'instagram va fer una menció a l'artista **Angèlica Dass**. Ella li va contestar i va penjar una història que podeu veure a la fotografia donant les gràcies i li va dir que podríem fer una videoconferència per parlar amb els alumnes.

La petjada familiar

Cursos: Cicle Superior

Responsables: Clara Escudé, Isabel Lòpez, Aina Urizal

Quan estàvem a l'ambient d'art amb els alumnes de cicle superior vam començar a investigar i posar-nos a la pell de l'artista **Louise Bourgeois**. Vam descobrir que Louise Bourgeois **comparava a la seva mare amb una aranya**, al principi tots els alumnes van fer cares rares i no podien entendre el perquè d'aquella comparació, però llegint i mirant obres vam veure que ser una aranya era molt POSITIU. Segons l'artista una aranya era endreçada, polida, pacient, constant...i vam entendre que totes aquestes qualitats eren bones i que les mares les tenien; però rumiant i tenint present els diferents perfils familiars vam veure que cada membre de la família posseïa moltes d'aquestes i d'altres qualitats. I reflexionant vam veure que algunes d'aquestes ens les havien demostrat i ensenyat i que per tant també les teníem.

I què millor que provar de dibuixar una teranyina amb diferent material, però durant la seva composició havíem de **teixir la teranyina pensant en algú de la nostra família que fos igual que una aranya. Cada fil que dibuixaven o teixien els alumnes era una frase positiva del que aquell familiar els havia ensenyat**, l'aula va quedar en complet silenci durant tota la primera sessió, va ser com màgic, tothom estava emocionat i posant la intenció en cada moment a allò que estaven realitzant. **Van ser unes sessions d'art i reflexió molt interessants i intenses.**

Escola Vedruna

Artés

Curs: Cicle Inicial

Responsables: Meritxell Moltó i Mònica Segués

Petjades amb el cor i des del cor

En aquest projecte s'ha volgut **destacar la figura dels avis i àvies tot aprofundint en la visió que tenen els infants d'ells i viceversa. S'ha volgut donar veu als avis i àvies perquè poguessin expressar les seves vivències, tradicions, costums i la relació amb els seus néts i nétes**, amb la intenció de poder entendre i comprendre el què som i el món on vivim. Durant la trobada amb els avis i les àvies s'han viscut moments de joc, experimentació, descoberta...

També es va fer un treball plàstic previ per entendre el significat de petjada.

Un dels propòsits era la **creació d'una màquina del temps** amb l'objectiu de que tothom qui la visités es pogués **transportar al temps dels avis i àvies quan ells eren petits i concloure el treball amb una representació plàstica, creativa i experimental de la petjada emocional** que ens deixen els nostres avis i àvies mitjançant el revelat d'una fotografia analògica en una cambra fosca.

Els avis i àvies, per allà on passen, ens deixen petjades que ens ajuden a viure, a conèixer i a gaudir plenament.

Cursos: 4t d'ESO

Responsable: Marc Rodríguez Porcell

Petjades. Art i territori.

Per al SINS Cardener la participació al projecte PETJADES, el projecte AMiC d'enguany, ha estat una oportunitat per incorporar a 4t d'ESO un projecte artístic. Durant pràcticament cinc setmanes hem pogut explorar amb les nostres mirades i records, de manera directa i virtual, debatent sobre propostes artístiques d'altres i construint les nostres pròpies propostes artístiques. El tancament del projecte s'ha vist afectat molt directament per la situació de confinament en la que ha derivat la pandèmia del COVID-19.

Des d'aquí volem agrair el suport i acompanyament que hem rebut des de l'equip de mestres que ha participat del projecte projecte AMiC i molt especialment als seus impulsors. També a tot l'equip de professorat del SINS Cardener que ha fet possible aquest projecte i molt especialment a l'alumnat que ha fet créixer i donat vida a la proposta.

El treball per projectes a l'aula al SINS Cardener és una de les ecologies d'aprenentatge habituals en que alumnes de tots els nivells de l'ESO treballen en grups d'iguals. Un equip de cinc docents hem dinamitzat la proposta en quatre aules amb sis grups de treball. Per donar cos al projecte hem presentat a l'alumnat una situació-problema que ha obert a la reflexió la mirada sobre el nostre entorn, les imatges que hi trobem i les petjades ens deixen o deixem. L'objectiu final del projecte de participar en una exposició col·lectiva al Centre d'Art del Casino de Manresa ha estat un dels elements motivadors des de l'inici del projecte. **El repte de cada grup d'alumnes de mostrar les seves reflexions sobre el territori en forma d'obres artístiques ha donat els seus fruits del que podeu veure una petita mostra en aquesta revista.**

Vam iniciar el procés distribuïnt per les aules diversitat d'imatges, moltes d'elles obres d'autors contemporanis i moderns reconeguts dins els circuits artístics habituals però també pertanyents a contextos com el publicitari o al món de la indústria musical. A l'entrar als espais l'alumnat no trobava les taules disposades per seure sinó que començaven el seu camí d'aprenentatge transitant per l'espai observant cada una de les imatges, donant temps per recórrer tota l'aula per després situar-se cadascú davant d'una en concret. Aquest va ser l'inici d'un recorregut que ens va portar al debat sobre quina mirada dirigim al nostre entorn i al territori, quines són les mirades i reflexions que ens proposen els artistes i la cultura visual avui. Després de les primeres interpretacions, preguntes i debats **ens vam donar temps per explorar què hi ha rere les imatges, quins eren els seus contextos, vam comparat les nostres descobertes i discutit sobre elles** en petits grups, en grup classe i entre classes.

La visita al **Centre d'Art Contemporani i Sostenibilitat El Forn de la Calç** de la ma de **Roser Oduber** va ser un dels moments clau del projecte on ens vam posar en contacte amb obres instal·lades en espais naturals i exploren una relació amb l'entorn basada en el respecte i l'apreciació de la natura no com a recurs sinó com a lloc on vivim inserits. L'exposició / taller d'Enric Rodó que vam poder gaudir a CACiS ens va portar a **l'exploració sensorial que transformava la mirada d'allò exterior en una intensa experiència de trànsit per paisatges interiors.**

Un altre moment viscut dins el projecte que volem destacar ha estat el de l'exploració dels territoris viscuts a partir de **redibuixar mapes**. Cada participant ha traçat vivències i petjades personals, records i emocions explorant sobre mapes dels llocs on viuen. Sobre aquests han redibuixat, escrit, fotografiat o fet collage per mostrar les petjades dels seus recorreguts habituals i les seves memòries personals. Per preservar la intimitat en el moment de compartir les reflexions personals cadascú ha pogut decidir què explicitava als altres. Aquesta activitat que han elaborat en un procés personal i introspectiu **ens ha portat a evidenciar com de significatiu és per a les vides de cadascú la relació amb els llocs les experiències que s'hi donen i la diversitat de percepcions i vincles que es donen sobre un mateix territori.**

Cada grup de treball ha tingut l'oportunitat de crear una proposta artística prenent com a referents els treballs postfotogràfics d'autors com **David Mayo i Rubèn Torras**. Aquests artistes intervenen en espais del territori apropiats de manera virtual gràcies al recurs del **Google Earth**. Així cada grup de treball partien d'allò indagat les primeres setmanes del projecte entorn l'art contemporani i la seva relació amb l'entorn per crear en grup **una sèrie de "fotografies" intervingudes, per deixar les seves petjades i mostrar les seves reflexions en un pla virtual i visual.**

El confinament motivat per l'epidèmia del COVID-19 ha afectat directament a la conclusió d'aquest projecte. Per aquest motiu aquest article és una manera de donar sortida a una petita mostra de les propostes artístiques que els grups d'alumnes han elaborat i del procés que hem seguit fins el moment del tancament del centre.

*Com diu una de les companyes que ha participat del projecte, formar part del projecte AMiC d'enguany i deixar-nos afectar per les altres mirades que l'art ens proposa ha estat una oportunitat per **treure l'art de les àrees tradicionals en les que s'estudia i fer reflexionar sobre els contextos en que els artistes contemporanis deixen les seves "petjades".***

Centres Oberts

Centre Obert Sergi Aguilera · Educadora: Sara Pujantell

Manresa

Vam crear un espai tranquil, amb mantes, coixins, fulls de paper, retoladors, colors, llapisos... I vam dividir el nostre grup en petits grups de 3-4 persones. Els vam animar a reflexionar entorn a les petjades entre ells: expressant les pròpies idees, compartint i dialogant. A través del diàleg de seguida els nens van captar les idees i van desenvolupar propostes a partir d'aquestes. **Algunes obres parlen de la petjada ecològica. La majoria dels infants relacionaven les petjades amb les de les persones i/o animals.** la imatge del cor feta amb la marca dactilar n'és un bon exemple. També van reflexionar amb la "primera" petjada de l'home a la lluna i com per arribar-hi van deixar petjada ecològica, ja que s'embruta l'espai amb coets. Tenim el dibuix de la terra amb la reflexió sobre la petjada ecològica i les petjades dels nostres avant passats amb les pintures rupestres.

Centre Obert Xalesta · Educadora: Mireia Tapias

Va ser una activitat molt interessant, vam sortir a l'exterior del Centre Obert i vam proposar-los agafar material natural de fora (branques, fulles, pedres...). Quan vam entrar, els hi vam preparar tot de pintures i estris a part del que havíem recollit a fora i els hi vam plantejar que **amb tot el que tenien a la taula juguessin a fer un dibuix deixant petjades.** (hi ha nens que primer van calcar alguna fulla i llavors van pintar la petjada que deixava la fulla damunt del paper i es van anar animant i es van anar deixant anar, primer estaven molt cohibits, no estan acostumats que els deixem fer tant lliurement)."

Biblioteques veïnals

Biblioteca Santpedor · Responsable: Cristina Soria

Manresa

Els nens i nenes de la biblioteca van participar molt be en aquest projecte, ja que **vàrem descobrir què era una petjada, quin sentit tenia, una paraula amb una gran varietat de diferents significats.**

Després de parlar amb tot el grup, van decidir que volien fer una platja bruta, un **MAR DE PLÀSTIC.**

Des de l'escola ara són molt conscients sobre el tema de la **contaminació, reciclatge...**

Ha sigut un tema que ells sols van voler desenvolupar i fer. Tot està fet amb material reciclat i escombraries.

Els nens i nenes mes grans, volien parlar de les emocions i quin significat tenen i van voler fer un arbre de les emocions.

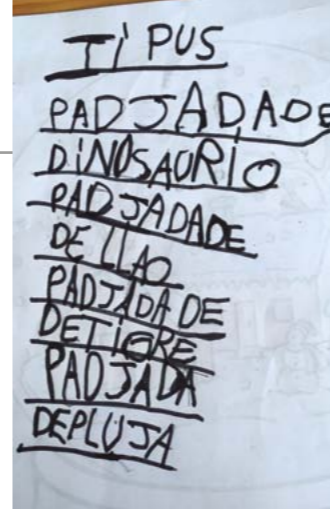
Biblioteca La Balconada · Responsable: Nadine Montañó

Vam parlar de **la petjada que estem deixant els humans a la terra i de si fan alguna cosa per no contaminar.** Aleshores se'ns va ocórrer fer l'obra d'art amb brossa i materials reciclats. D'allà va sortir la idea de fer **l'estrella de Mar.**

Biblioteques veïnals

Biblioteca de Cal Gravat · Responsable: Sara Mas

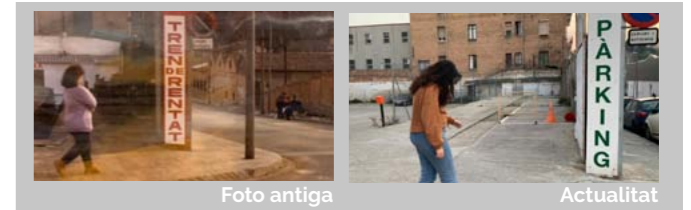
ESTIU	TARDOR	HIVERN
calor piscina petjada beigudes tala	fulles baletes orelles bonicquet	esquí foc caboç de nívol nívol caga tío petjada de nívol

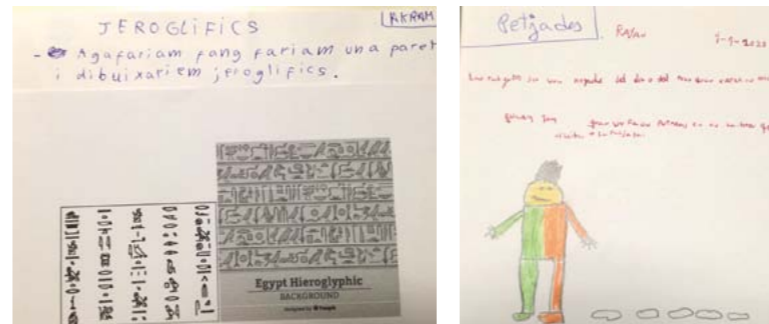
Hem fet una pluja d'idees sobre què és una petjada. **Comprendre el nostre entorn, la natura i la petjada que ens deixa ens pot ajudar a relacionar-nos millor.** Varem preparar llibres de la biblioteca amb poesia i històries relacionades amb les estacions de l'any. Així els nens i nenes comptaven amb una ajuda per estimular la seva creativitat i alhora feien servir els llibres. **Els més menuts els motivava identificar i classificar quines petjades podia deixar cada estació:** La neu a l'hivern, les floretes de la primavera, les fulles que cauen al terra. Els més grans, mica en mica vam introduir simbolismes metafòrics i sentimentals. **Les petjades que ens deixen les estacions ens poden deixar una petjada emocional:** aquell estiu divertit amb els amics a la piscina, aquella marca del sol a la pell el dia que vaig anar a la platja amb la família, la marca del primer gelat de l'estiu que es desfà sobre la samarreta i ens marca l'inici de les vacances...

Biblioteca Valldaura · Responsable: Alba Colillas

Es va fer una reflexió sobre les petjades, que són, com les entenem... **Els infants van buscar per internet i veure vídeos de petjades famoses de la història** i van realitzar dibuixos, que després van explicar un altre dia es va treballar **la petjada a través del cos i la corporalitat dels infants,** es va fer un mural sobre totes les possibles petjades que es pot fer amb el cos. Finalment es va treballar **la petjada històrica i sociocultural de la pròpia biblioteca veïnal, l'associació de veïns i el barri.** A través de l'observació d'àlbums de fotos antics, els infants van poder observar com era el seu barri, els seus carrers i la biblioteca fa anys enrere. **Seguidament es va fer una visita pel barri a les localitzacions exactes actuals d'aquestes fotos antigues observades i les vam recrear en l'actualitat, fent les mateixes posicions. Vam fer una última reflexió sobre la importància dels valors, creences, tradicions i història que ens deixen les altres generacions.** Alguns dels infants van expressar les ganes de deixar les fotografies actuals realitzades per ells mateixos a la biblioteca i així en un futur els pròxims infants que hi assisteixin puguin perpetuar aquesta activitat, i que serveixi per deixar constància del paper que juguen els infants en el barri i la ciutat i quina petjada volen deixar.

Biblioteca Sagrada Família · Responsable: Mercè Cervantes

Vam estar experimentant durant 3 mesos **el concepte de "Petjades", amb diversos recursos, plujes de idees, fotos i vídeos i excursions pel barri,** descobrint així la "Petjada" efimera del pas per la vida.

Visiteu el vídeo fet per les Biblioteques veïnals en el següent enllaç:

<https://m.youtube.com/watch?feature=youtu.be&v=r-IH58Mhce4>

Organitza:

TAV-CC

taula d'arts visuals de la catalunya central

Col·labora:

